

EZKUTUKOA

(JOŠEMARI USANDIZAGA ZANAREN OROIKARRITZAT EGIÑA)

Mendi-erpiñ zorrotzak, egal ta barrenak
Elurrez estalirik oraingoz daudenak
Aitortutzen digute nola pozarrenak
Igaro eta gero sortzen diran penak.

Lore-ille alayak pozgiroa dakar.
¡Ai urteak baleuzka orrelako amar!
Baña neguak dauzkan elur, otz et abar
Ez dira igarotzen guk nai beziñ azkar.

Lege orretan dira poz eta oñaziak
Lenak laburrak eta urrenak luziak
Gizon erbalarentzat aldarte larriyak
Bezterik ez dulako izate urriyak.

. . . . .

¿Zertarako da izatearen lilluripena
Orei-lurriña balitz bezela banatzen dana
Ichaso charrak lema gabeko ontziyengisan
Jolasgarriztat eriyopean garabiltzana?

¿Zer da pozaren aldarte soilla gezurra ez ta
Ustarkuaren (I) pichi ederrez jacten zaiguna,
Begiko tayu ifnosuaren leyo limurra
Aldiz alaya, aldiz goibela biurtzen duna?

Pozarrenaren lilluripenak diranagatik
Bizi makurrak azaltzen ditzan gezur-aleak
Az ezindako egarri gartsu itogarriya
Eragiten dit egiyagana detan zaleak.

(I) Arco iris.